

der ikke beredes den enkelte Skatteyder større Vanskeligheder, end uundgaaeligt er, og Finansministeren har overfor Udvalget tilkendegivet sin Overensstemmelse med disse Synspunkter og udtalt sin Villie til at tage Hensyn hertil ved Bemyndigelsens Anvendelse.

Et *Mindretal* (Fibiger, Korsgaard og C. J. F. Sven) kan ikke tiltræde Lovforslagene.

Ved Sagens første Behandling i Folketinget stilledes fra Mindretallets Side det Spørgsmaal, om der var virkelig Mulighed for Realitetsændringer af Lovforslagene.

Af Udtalelser fremsatte saavel af Finansministeren som af Ordføreren for Venstre maatte Mindretallet faa det Indtryk, at der var Mulighed for saadanne Ændringer.

Forhandlingerne i Udvalget har imidlertid vist, at Forslagene var et Diktat fra Ministeren og de 3 Partiers Side.

Mindretallet skal i øvrigt til de enkelte Lovforslag udtale:

ad I. Ved Lovforslaget forhøjes Formuebeskatningen saavel som Selskabsbeskatningen. Da man maa anse den danske Formueskat for at være urimelig høj, maa Mindretallet anse det for urigtigt at forhøje denne.

Med Hensyn til Selskabsbeskatningen indførtes ved Loven af 1927 særdeles værdifulde Bestemmelser med det Formaal at virke til Fremme af en Konsolidering af Virksomhederne.

Mindretallet maa i høj Grad beklage, at disse Bestemmelser nu fjernes.

I ganske særlig Grad maa man vende sig imod, at man fjerner Bestemmelsen i Loven af 1927 om, at Henlæggelser til Reservefond skattemæssig virker som Udvivelse af Aktiekapitalen. Mindretallet mener, at denne Forandring fra Selskabernes Side med Rette kan betragtes som Brud paa givne Forudsætninger med Hensyn til de siden 1927 foretagne Henlæggelser.

Af de angivne Grunde indstiller Mindretallet *Lovforslaget til Forkastelse*.

For det Tilfældes Skyld, at Lovforslaget ikke bliver forkastet, ønsker Mindretallet allerede nu at udtale, at der da mellem anden og tredje Behandling af Lovforslaget vil blive stillet Ændringsforslag tilsigtende:

- 1) at stille de fra Lensaflysningen stammende Successorfonds ens med andre baandlagte Kapitaler,
- 2) gennem Beskatning af Brugs- og Andelsforeninger at ophæve den urimelige Fordel, som disse Virksomheder allerede nu har, og som yderligere forøges ved den Forhøjelse af Selskabs-skatte, der nu stilles i Udsigt.

ad II. Mindretallet maa hævde, at Regeringspartierne ikke kunde være i Tvivl om, at en Forudsætning for, at det konservative Folkeparti tiltraadte Kriseforliget af Juni 1932, var, at der ikke udover den Forhøjelse af den direkte Beskatning vedrørende 1932—33, som fandtes i selve Forliget, fandt yderligere Forhøjelse af denne Beskatning Sted.

Partiet Venstre gav i Betænkningen vedrørende nævnte Lovforslag denne Opfattelse sin Tilslutning; naar Venstre ikke desto mindre nu gaar til en yderligere Forhøjelse af den direkte Beskatning for Skatteaaret 1932—33, maa Mindretallet anse dette for et Løftebrud.

Som Følge af det nævnte maa Mindretallet indstille, at §§ 2 og 3 udgaar.

Mindretallet er imidlertid af den Opfattelse, at der ved Kriseforliget stilledes i Udsigt, at man for 1933—34 under visse Omstændigheder vilde gaa med til en Forhøjelse af den direkte Beskatning; i Overensstemmelse hermed foreslaas § 1 udformet som i Ændringsforslag Nr. 1 angivet.